

[Glensgård.]

tiet skaffede en socialdemokratisk regering til magten. Det er muligt, hr. Ninn-Hansen har ret i sin betragtning om barnet, men jeg kan sige, at jeg tror, de fleste mennesker med stemmeret — og det er dem, der interesserer mig i den situation her — er klar over, at hr. Ninn-Hansen var med i den såkaldte kludetæpperegning, altså koalitionsamarbejde mellem konservative, socialdemokratiet m. fl.

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Glensgårds bemærkninger giver mig ikke anledning til at sige mere. Der var jo ikke noget svar på det, jeg sagde, så jeg anser det for overflødigt at uddybe den debat.

Men jeg er nødsaget til at svare handelsministeren. Handelsministeren kan ikke have hørt efter, når han sagde, at mine udtalelser var udtryk for mistænkeliggørelse af lovforslagets formål. Jeg sagde det modsatte. Jeg sagde det modsatte med henvisning til hr. Lysholt Hansens udtalelser, idet jeg sagde, at det var rigtige betragtninger om beskæftigelsesvanskeligheder osv., og det var opgaven at søge at overvinde dem, men ingen kunne tage patent på løsningen, og vi kan have og har en forskellig opfattelse af, hvordan samfundssystemet skal være, i hvert fald i visse situationer. I denne udtalelse ligger der jo meget klart, at jeg anerkender, at regeringen med sit forslag ud fra sin opfattelse mener, man skal løse sagen på den måde, men vi har en anden opfattelse af de veje, man skal gå. Det er vel ikke noget nyt, sådan har det jo meget ofte været her i folketinget. Det er heller ikke noget nyt, når det drejer sig om en erhvervslovgivning, at der kan være et sammenstød, hvor de forskellige principielle synspunkter står over for hinanden.

Jeg må i øvrigt henvise til handelsministerens egne bemærkninger i fremsættelses-talen, som jeg nævnte, hvor han taler om, at det er en ekstraordinær lovgivning, der kun skal vare kort tid osv. Det viser jo, at det er rimeligt, når man i forbindelse med denne sag kommer ind på en drøftelse af, om det er et naturligt led i den måde, hvorpå vi har organiseret kapitaldannelsen her i landet, långivningen, eller om det er en nydannelse, der kan betyde et brud på det system, vi

andre foretrækker. Det mener jeg altså at det er, men det har ikke noget som helst at gøre med en mistænkeliggørelse af regeringens hensigter.

Jeg forstår, at de spørgsmål, jeg stillede, vil blive besvaret på et senere tidspunkt. Handelsministeren sagde, jeg havde opstillet en teori angående, hvem der skulle være sagkyndig. Det har jeg aldeles ikke. Jeg har stillet et spørgsmål om denne sagkundskab, der omtales. Det blev delvis besvaret, men kan vel besvares yderligere under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til bankernes og andres indtræden i udvalget kan jeg da huske flere tilfælde, hvor man har bestemt, at organisationer skulle indtræde i udvalg, selv om de var modstandere af lovgivningen, hvor de alligevel har gjort det. Det er der ikke noget som helst nyt i. Handelsministeren besvarede ikke mit spørgsmål, og det er også ligegyldigt, for det er vel mere naturligt, at vi fra udvalget retter en henvendelse til de organisationer, altså også pengeinstitutterne, som handelsministeren nævnte, og spørger direkte, hvad de mener om dette lovforslag. Det vil vi foranledige i udvalget.

Hr. Lysholt Hansen sagde det ganske rigtige, at der er — det er man i hvert fald gået ud fra — et borgerligt flertal her i tinget, og at regeringen vil indrette sig efter dette. Det håber jeg også regeringen vil gøre, men så synes jeg egentlig også, regeringen har krav på, at vi andre i situationer, hvor vi synes, man ikke indretter sig efter det, siger til og siger klart til. Det er ingen mistænkeliggørelse af sige klart til, hverken når det drejer sig om noget konkret, eller når det drejer sig om noget principielt. Det skylder vi folketinget, det skylder vi regeringen, og det skylder vi også os selv at gøre.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har kun 2 bemærkninger. Hr. Ninn-Hansens tavshed må jeg forstå på den måde, at hr. Ninn-Hansen mener, at erhvervslevets frihed består i, at staten, folketinget og regeringen skal have uindskrænket ret til at gribe ind i overenskomstforhandlinger, fastsætte lønninger ved lov osv., hvorimod erhvervslevet og kapitalejerne osv. frit skal have lov til at boltre sig. Den side af sagen står helt klar.

Jeg må sige til handelsministeren, at styr-